«Una cosa és estar sense sostre i una de diferent és fer llàstima»

Jordi Esteva havia dormit al carrer i ara fa de voluntari a l´espai d´acollida de les Sarraïnes

«Una cosa és estar sense sostre i una de diferent és fer llàstima»

En Jordi Esteva, de 58 anys, ha dormit moltes nits al ras. En bancs de fusta, ciment o de ferro. En casetes de gos i albergs de tot tipus. En entrades de pisos i en porxos d´escoles. A tot arreu menys en caixers automàtics, que no li agraden. Però se´n va sortir. El seu pas per la Sopa li va donar l´impuls que necessitava per deixar el carrer, i actualment viu en un pis compartit. Ara vol ajudar els que es troben en una situació similar a la que ell va patir, i per això és un dels 17 voluntaris que fan torns cada nit a l´edifici de les Sarraïnes, on l´Ajuntament de Girona ha habilitat aquest hivern dotze llits per a persones sense sostre que hi poden anar lliurement sense haver d´entregar cap documentació. «A tots els que arriben els dic que un lloc així és un regal, i que no se´n troben gaires com aquest», assenyala. De moment, la iniciativa està essent un èxit, ja que des que es va posar en funcionament, el passat 10 de gener, l´espai ha estat ple pràcticament cada nit.

Esteva, gran amant de la literatura, fins i tot té en ment escriure un llibre: De la copa la Sopa, on vol explicar la seva experiència i com els treballadors i voluntaris de la Sopa el van ajudar amb el seu alcoholisme. Perquè ell tenia clar que es volia deixar ajudar: «No volia que la solitud i la misèria em fessin tornar una persona esquerpa, m´havia de perdonar a mi mateix i intentar no caure fins al fons de tot amb l´alcoholisme», explica.

Per retornar aquesta ajuda que ell va rebre, es va apuntar al programa Trobades amb Sostre, on persones que han dormit o dormen al carrer es troben per compartir experiències, activitats i projectes de futur. I va ser precisament arrel d´aquestes trobades que els voluntaris van tenir ganes d´ajudar persones en una situació similar i es van oferir a l´Ajuntament com a voluntaris. Ara, s´organitzen perquè dos d´ells estiguin cada nit a l´espai de les Sarraïnes. L´Ajuntament confia que puguin servir d´exemple o d´inspiració als usuaris de l´espai, que són persones que han rebutjat qualsevol tipus d´ajuda per part de l´administració i a qui s´ofereix, com a última opció, un llit calent per als mesos de més fred. Tots els usuaris hi poden entrar i sortir de forma anònima, sense haver d´identificar-se davant de ningú.

Trencar estereotips

«A tothom que entra li diem: si hi ha respecte, tots hi sortirem guanyant, i fins ara no hem tingut cap problema. La convivència és bona, tothom es respecta i deixa dormir els altres», explica Esteva. I què hi poden aportar els voluntaris? «Estima, serenitat i sobretot no jutjar-los», indica. Però no només això. «Amb molts d´ells ens hem trobat dinant o sopant a la Sopa. Veuen que som gent com ells, i això ajuda», afegeix. En aquest sentit, considera que el més extraordinari de l´espai de les Sarraïnes és que no es demani la documentació, cosa que passa en molts pocs albergs. Segons explica el voluntari, a les Sarraïnes «es trenquen esterotips, i és com si la gent pogués tornar a començar cada dia». En contraposició, recorda la duresa de dormir al carrer: «T´has d´esperar que es faci de nit per saltar la tanca i colar-te a algun lloc, patir per la pluja, patir tota l´estona».

Esteva es mostra molt d´acord amb les paraules de l´alcaldessa, Marta Madrenas, el dia que va presentar el nou

espai de les Sarraïnes: «Girona ha de triomfar tenint en compte els més vulnerables, no tot pot ser només el turisme i el futbol», subratlla. I reivindica que les persones sense llar no només són un problema a Girona, sinó a tot el món. «Però no tothom que està al carrer se sent marginat per la societat. Una cosa és estar sense sostre i una altra de ben diferent és fer llàstima», afegeix.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/01/21/cosa-estar-sostre-diferent-llastima/891268.html?utm_source=rss